

bonui, puix que es trobava al mig de *Sobac* → *Obac*. El cas de *Poni* del f° 52v del Cpbr. de Rialb, ja ens mostra que aquest nom estava subjecte a deglutinacions, i ho referma la forma *Aboni* (infra).

Tanmateix no deixa de ser una explicació un poc arbitrària i rebuscada. Hem trobat ja, i trobarem, altres noms de nissaga ibero-basca, on sembla afegir-se *s* —sigui a manera de prefix *S*—: *s-ORIS-TI-KO*, estela ibèrica d'una vall d'Osona situada entre *Oristà* (*ORIS-TI-TANO*) i *Orís* (veg. aquest article)— sigui intercalant-se: *Be-s-oç*, nom del Besòs, el riu de *BE-TULO* > *Badalona*; *Bo-s-ia* < *BO-S-EGIA*, nom de dos riets d'Alt Pallars-Ribagorça, nom format amb el bc. (1)BO- 'ribera' i -EGIA sufix fluvial. Hi ha *Oveix* i *Soveix*; estarem atents a altres casos que recordo vagament haver trobat o sospitat.¹ ¿Hi hauria en (*S*)*emponui* un cas invers d'aqueixa *S* ibèrica addicional, encara problemàtica?

En quant al canvi de *-mp-* de totes les mencions antigues en *-mb-* de l'actual *Embonui*, no ens podria estranyar massa, en una zona ja no gaire llunyana de les valls de l'Alt Aragó on els grups *MP*, *NT* es canvien en *-mb-*, *-nd-* amb caràcter general, igual que en basc i en el gascò de les altes valls de Bigorra i Bearn.

ETIM. En últim terme hem de veure-hi el derivat en *-ui* (-*ōi*) d'un nom dels del tipus aquitànic *-PONNI*, tan nombrosos. Probablement *SENIPONNIS* que tenim en Holder II, 1033. Bé sembla provat que el poble andorrà de *Sispony* (com veurem en aquest article) prové d'una base *SENIS-PONNI* quasi igual. El connex *Andoxponni* figura com nom del fill que fa la dedicació a aquell, en la inscr. aquitana de St. Bertran de Comenge (Muratori, 1402.5 i Holder I, 151). Tant *SENI-* com *ANDOS-* estan molt representats en aquest grup de noms. Tenim *SENI-TENNI* ètimon de *Sentenb* i *SEMBET-TENNI* ètimon de *Sent Beat* (veg. supra l'art. *Beado*), tots dos a l'Alt Comenge (uns 30 k. NO. d'*Embonui*, i *Sent Beado*, només a 15). També *Seno-cinna*, *Senodonna* i *Senarre* (Weisgerber, *Rb. G. C.*, 128; Horst Schmidt, *ZCePh.* 1956, 266; i el meu art. en *Btr. z.* 40 *Nfg.* 1973, 234-5, 200, 210 i notes 118 i 127) «*Senicco, Sunduccae filie [o]uxoris Orgoanno et Andoxponni filis*» en aquestes inscripcions.

I amb aquest *Andox-* van *Andosteni*, *Andosso-* i *Andostonis* (Whatmough, *Dial. Anc. Gaul.*, pp. 87, 86, 100).

Notem que partint de *SENIPONN-OI* s'explica l'antic *Somponui* perfectament; però ben mirat també es podria arribar a *Somb-/Embonui* partint de *SENIP-* amb sonorització de la *-p-* intervocàlica. Car al capda-vall és clar que un antic *EMBO-* no hauria conservat *mb*, segons fonètica cat., sense assimilar en *m*, si fos un grup primari. I en rigor també podríem suposar que hi hagués hagut doble ètimon *SENIP-* per a *Somponui*, junt amb un *ANDOPONN-OI* (amb la inicial d'*Andoxponni* etc.) que hauria donat *Embonui* sense la deglutinació de *S'* article.

En conjunt aquesta etimologia es pot donar per ferma, encara que quedin detalls subjectes a dilema. Potser encara n'hi hauria un altre detall obert a dis-

cussió si fem cas de la declaració del meu inf. del Puja'l (llog. damunt Sort, enfront d'*Embonui*), segons el qual ells dirien *Aboni* (xxxvii, 2.12); és clar que això està per *-nui*; i fins ens podríem preguntar si no es pot relacionar amb *Soponui* de la còpia S. XII de l'Acte SdUrg.; hi hauria encara una altra var. *SU-PONN-OI?* (formada amb el cèlt. *SU-* 'bo'. Molt dubtós ja això i probablement temerari, majorment no estant segurs si aquest *Aboni* és *Embonui* o un lloc diferent, mer parònim.

¹ D'Es *Olors* mall. enfront de *SOLDURII* creiem haver donat una explicació per fets recents en el vol. I, s. v.

EMBRIAGA

Pla d'Embriaga, partida del terme de Setcases (Ripollès) -Mentet (Conflent) (xxiv, 20). C. A. Torras recull el nom com a *Pla d'Umbraga*, en el camí que puja de Camprodon, 25 minuts abans d'arribar a Ullde-ter, entre el Pla Gran i el Pla Xic de Morens (C.A. Torras, *Pir. Cat.* III, 165).

Les Embriagues, partida del terme de Nyer (Conflent) (xxiv, 20): n'és duplicat o potser mera prolongació del mateix NL, car són termes limítrofs.

ETIM. Vénen probablement d'una variant del mot romànic *EBRIACA* 'cugula' (d'on vénen el francès *ivraie*, l'alt-arag. *biraca*, ribag. *biraga*, aran. *ayiraga*, bc. dial. *hiraka*, tal com l'adj.: *embriac*, ll. vg. *EBRIACUS* (*DECat* VIII, 283a18-31 i n. 2 i 3). La *E-* en part labialitzada per la *m* i amb influència de *ombra*.

Embullà, V. *Bula Empalomar*, V. *Palomar Empordà*, V. *Empúries*

EMPIEDRA, Costa d' ~

Partida del terme de Baiasca (Pallars Sobirà).

ETIM. Sembla un NL compost de la preposició *en* i una forma derivada del llatí *PETRA* 'pedra', que designaria un indret on hi ha alguna pedra singular, potser molt grossa, que ha donat nom a tants *NLL* dels amb *En-* aglutinat, del tipus d'*Encamp* o *Empalomar*. *E.T.C.* II, 9. Per a la diftongació, *E.T.C.* I, 136 (cf. *TVBoi* II, 9 i 15). J. F. C.

EMPOREST

Partida antiga del terme d'Adons (Alta Ribagorça) documentada l'any 1554 (Moner, *Bi. Escr. Rbg.*).

ETIM. Té l'aspecte de ser un NL pre-romà. JCoromines ja va demostrar que el sufix *-est* és d'origen pre-romà (*Btr. z. Nfg.* 1973, 204-205). Quant al primer terme podria ser una forma pre-romana emparentada amb el grup estudiat en els paràgrafs etim. de l'art. *Embonui* (dissimilació de **Emponest?*). J. F. C.

Altres noms on hi deu haver *En-* aglutinat:

EMPORTONA

Riuet afluent per l'esquerra de la Valira, a Andorra.

Format amb el ll. *PORTA* o amb el mot sorotàptic *PORTU* d'on ve el nom dels pobles *Portè* i *Porta*, ben veïns, de la Vall de Querol.